

Καὶ ὅμως τοῦ ἀπέλπιδος εἶν' ἔτι δεινότερα·
 Ἄν σιωπᾷ, ἢ καταιγὶς ἐντὸς τοῦ ἐμφωλεύει
 Καὶ θέλλει ἐγκρύπτεται παθῶν μεγαλειτέρα
 Κ' οἱ λόγοι εἶναι δι' αὐτὸν καὶ ὄνειδος καὶ χλεύη.

Οὕτω τὰς φλόγας τοῦ πυρὸς ἢ Ἄϊνα εἰς κρύπτη
 Εἰς τὰ βαθέα στέρνα της ἢ φλόξ δὲν ἀπεσβέσθη,
 Καὶ ἂν νεφέλας ἔπαυσε καπνοῦ νὰ ἀναρρίπτη
 Ἐντὸς ἀνάπτει ὁ κρατὴρ· τὸ πῦρ δὲν ἀπωλέσθη!

Τίς οἶδε τί ἐγκυμονεῖ ἢ σιωπὴ κρυφίως!
 Ὅποιαν φλόγα ἀφανῇ ἐντὸς ἡμῶν ἀνάπτει·
 Καὶ μαίνεται τὰ στήθημας σπαράσσουσα ἀγρίως,
 Τίς οἶδε ἂν τὰ θέμεθλα τοῦ βίου ὑποσκάπτῃ;

Ὡ εἶναι Σφιγξ ἢ σιωπὴ φρικτὴ, μυστηριώδης,
 Αἰνίγματα πολύπλοκα προτείνουσα εἰς λύσιν·
 Εἶναι Πυθία δίδουσα χρησμούς· αἰνιγματώδεις
 Κ' ἐμπνέουσα τὸν σέβασμόν εἰς ἅπασαν τὴν φύσιν.

Ἄλλ' ὅταν αὕτη κατοικῇ ὑπὸ τὸ μαῦρόν μνημα
 Κ' ὑπὸ τὸ νεκροσάδανον ὅταν ζητῇ νὰ μένῃ
 Ἡ τῆς ζωῆς ἀποκοπὴν ἀκολουθῇ τὸ νῆμα,
 Πρὸς τὰ ἀγνὰ μᾶς ὁδηγεῖ τοῦ οὐρανοῦ τεμένη.

Ἐκεῖ τὸ φῶς τὸ ἄπλετον ἐκλάμπει τῶν ἀστέρων
 Καὶ βασιλεύει πανταχοῦ χαρὰ καὶ ἁρμονία,
 Ἐγκλείουσα τὸ ἄπειρον ἐντὸς γλαυκῶν αἰθέρων,
 Ἐκεῖ ὑπάρχει ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀθανασία.

Κ. ΞΕΝΟΣ

Λύσεις τοῦ ἐν τῷ Ε'. φυλλαδίῳ γρίφου.

Μηδεν ι συν φ Ὅραν ὄνοι δύοσις

Μηδενι συμφοραν ὄνειδίστης.

Πρῶτος ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς ἔπεμψεν ἡμῖν τὴν λύσιν ὁ κύριος Γ. Ὑπερίδης ἐκ Σμύρνης, ὅστις καὶ ἔλαβε τὴν ὑποσχεθεῖσαν ἀμοιβήν.

Ἐπίσης ἐπέμψθη ἡμῖν ἡ λύσις ἐκ Ναυπλίου παρὰ τοῦ κυρίου Ν. Δημαρᾶ, καὶ ἐξ Ἀθηνῶν παρὰ τοῦ κυρίου Ἀρ. Τσαντσάλη.

ΑΙΝΙΓΜΑ.

Φλογίζω μὲ τὸ πρῶτόν μου· μὲ τ' ἄλλο μου θηρεύω,
 κί' ὀλόκληρος, ἐντὸς πυρᾶς, ἀλώβητος σαλεύω.